

Vadim Pisari, condamnat

Când treci pe podul de la Dubăsari spre satul Pârâta, te întâmpină mai multe perechi de ochi care te privesc în tăcere. Chiar de la începutul podului stau doi-trei soldați înarmați, care te privesc țintă și tac. La mijlocul podului, stă o blindată și un vagon, lângă care stau alți soldați înarmați, care privesc în tăcere fiecare trecător.

La câțiva metri, pe partea opusă – o cruce, iar pe ea – portretul lui Vadim Pisari la 20 de ani. Și el privește zilnic trecătorii și tace. Deseori, privind așa rece la mișcarea de pe pod, Vadim întâlnește ochii părinților săi. Când se întâlnesc cu privirile lui Vadim, ochii mamei, ai tatei, ai fratelui se umplu imediat de lacrimi fierbinți. N-a fost zi să nu treacă pe acolo familia Pisari și să nu plângă. După ce trec podul, Oxana și Simion Pisari ajung acasă. Deschid ușa și în prima cameră dau iar cu ochii de Vadim, băiatul cel drag. Îi privește la fel de rece, din portretul de pe perete. Întristați, o iau spre cimitir. Acolo, plâng cât pot, căci crucea de fier forjat nu crede lacrimilor, nu ruginește. Familia Pisari plânge, și uneori întrebă: «De ce?»

La 1 ianuarie 2013 se va împlini un an de întrebări. Anchetele pornite pe cazul omorului lui Vadim Pisari nu s-au soldat cu nimic. Deși au muncit două grupuri paralele, procurorii moldoveni nu au avut acces la persoana acuzată, care este soldatul rus Veaceslav Cojuhari, și care a fost transferat imediat de la Tiraspol în Federația Rusă, la Breansk. Pe întreg parcursul anului, Chișinăul a așteptat rezultatul anchetei paralele efectuate de Federația Rusă, și rezultatul a venit.

Cu o săptămână în urmă autoritățile Federației Ruse au remis o informație ce clarifică statutul soldatului care l-a împușcat pe Vadim Pisari. «Cauza penală examinată de autoritățile Federației Ruse a fost clasată, iar ofițerul rus Cojuhari V.G.

a fost scos de sub urmărire penală deoarece în acțiunile lui nu au fost constatate semne constitutive ale infracțiunii». Avocatul Alexandru Postică și Organizația Promo-Lex au muncit tot anul, susținând juridic familia Pisari, monitorizând cazul și solicitând eforturi din partea autorităților R. Moldova. Rezultatul a fost mai mult decât nul.

«Aproape la un an de la incident și pornirea urmăririi penale, autoritățile Federației Ruse responsabile de organizarea și petrecerea anchetei penale și-au demonstrat incompetența profesională, neglijența totală pentru standardele minime ale unei anchete eficiente în sensul Convenției Europene, lașitatea și frica de a recunoaște la timp și public despre concluziile la care au ajuns și deciziile adoptate. Totodată, considerăm că organele de anchetă ale Federației Ruse doar au simulat o examinare a incidentului, deoarece au ajuns la exact aceeași concluzie care a fost lansată oficial încă la 9 ianuarie 2012, adică după o săptămână de la incident».

Probabil va urma o nouă cerere la CEDO. Peste mai multe luni sau ani – probabil va urma și o nouă condamnare a Rusiei la CEDO. Până atunci, Vadim Pisari rămâne condamnat. Condamnat să privească de pe crucea sa de la Vadul lui Vodă, zi și noapte, soldați înarmați ai unei armate străine, condamnat să privească aproape zilnic în ochii plânși ai mamei sale, care trece cu frică pe lângă acești soldați, condamnat să rămână nedreptățit după moarte. E greu să fii condamnat în viață, oare cum e să rămâi condamnat după moarte?

sursa: www.zdg.md